

Sacerdos itaqz
 cui omnis pferat pctor: ante que
 statuit ois lagnoz: in nullo eo
 rui sit iudicad? q̄ i alio iudicare e pmpri?
 Iudicās enī aliū q̄ est iudicad? p̄denat
 seipm. Cognoscat igit se et purget in se
 qd̄ alios videt sibi offerre. Caveat q̄ vt
 a se abiecerit q̄cqd̄ i alio dānosuz reppē
 rerit. Aniaduerat q̄ q̄ sine peccato ē: p̄
 mus in eā lapidē mittat. Iō enī libera
 uit peccatrice: qz nō erat q̄ iuste p̄iceret
 lapidē. Quō lapidaret q̄ se lapidādū co
 gnosceret: Nullus ei erat sine pctō: in q̄
 intelligit oēs crimē fuisse reos: Nā ve
 nigalia semp remittebant p̄ ceremonias:
 Si qd̄ igit peccatū in eis erat: criminale
 erat. Deteriores itaqz in h̄ sunt sacerdot
 tes se p̄us nō edificātes illis q̄ dñm ob
 seruabant insidijs. In h̄ itaqz patētissi
 mū est crimē sacerdotū: r̄ vltra modū de
 testabile: q̄ nō prius se iudicāt: r̄ alios al
 ligāt. Deberet enī in se timere crimē: qd̄
 in alijs timuerit: et detestabile senserit.
 Illi q̄dem adeo ceci erāt q̄ summā sapi
 entia sperabāt cape suis insidijs. Quō il
 lis paruit: qd̄ tunc quisqz vitauit. vitet
 sacerdos q̄ in h̄ errore peior illis iudeis
 exiterit. Caveat sp̄ialis iudex: vt sicut
 non cōmisit crimē nequitiē: ita non care
 at munere sciētiē.oportet enī vt sciat
 cognoscere q̄cqd̄ debet iudicare. Iudici
 ariā enī p̄as hoc expostulat: vt qd̄ de
 bet iudicare discernat. Diligēs igit inq̄
 sitoz: subtilis inuestigator: sapiēter r̄ q̄si
 astute interroget a pctōze qd̄ forsitā ig
 rat. vt verecūdia velut occultare. Cogni
 to itaqz crimē: varietates ei? nō dubi
 ter inuestigare: et locū et tēpus et cetera
 q̄ supra dixim? in exponēdo eoz q̄lira
 tes. Quibz cognitio adsit benignol? pa
 rat? erigere r̄ secū on? portare. Dabeat
 dulcedinē in affectō: pietatē in alterius
 crimine: d̄ discretionē in varietate. Adiu
 uet cōfitecē orādo: elemosynas dādo: et
 cetera bona p̄ eo faciēdo. Sp̄euz iuuet
 leniēdo: solādo: spem p̄mittēdo: et cum
 opus fuerit etiā increpādo: doceat loq̄n
 do: instruat opando. Sic princeps labo

ris: q̄ particeps vult fieri gaudiū. Doce
 at pleuerātia: caueat ne corruat ne iuste
 p̄dat potestātē iudiciariā. Licz enī peni
 tētia ei possit acq̄zere grām: non tñ mor
 restituit in prātē p̄mā. Licz enī pen? p?
 lapsum restitutus fuerit: r̄ sepe lapsis sa
 cerdotibz reddita sit dignitatis prās: n̄
 est tñ necesse vt oibz p̄cedat q̄si et auto
 ritate. Inuenit enī auctoritas q̄ p̄cedit r̄
 q̄si impat. Inuenit alia q̄ mime p̄cedit s̄
 verat. Que septure nō repugnāt s̄ p̄cor
 dat. si tpus et loc? et mod? penitētiē pa
 cē adhibeāt. Cū enī tot sunt q̄ labūt: vt
 p̄stinā dignitatē et auctoritatē defendāt:
 r̄ q̄si autū peccādi sibi faciāt rescindēda
 est spes ista. Si p̄o loc? ē vbi ista nō cō
 currant: restitui possunt q̄ peccāt. Itaqz
 p̄tifer iust? atqz discret? nō cogit sacer
 dotes suos sp̄ abh̄icere: nec mor restitue
 re: nisi statutū fuerit a romano p̄ntifice.
 Et sup̄dictis itaqz p̄tq̄ penitētia oibz
 vtil est: nec spem auferēs. nec temerita
 tē p̄cedēs. s̄ digne r̄ de suscepra p̄mittit:
 nō solū indulgētiā s̄ certa p̄mia. Scri
 bim? tibi studiosa vitas r̄ amatrix certi
 tudis: de vā penitētia: verā a falsa sepan
 tes. Quā nobis det exp̄mēto coḡscere r̄
 ei? vsqz ad finē dulcedinē sc̄tire: q̄ tibi il
 lustratōe sui lumis progamē p̄tulit bo
 nitatis: et in ip̄o stabilitatis in odore su
 auitatis. Amē

Explicit Augustinus de ve
 ra r̄ falsa penitētia.

Incipit de cordis d̄tritione eiusdē li
 bellus.

Nihil certi
 us morte: ac incertius
 hora mortis. Cogitem?
 ergo q̄ breuis sit vita
 nostra. q̄ via lubrica. q̄
 mors certa: et hora mortis incerta. Co
 gitē? quātis amaritudinibz admittū
 sit. si qd̄ dulce aut iocundū in medio hu
 ius vite occurru nobis alludit: q̄ fallax
 r̄ suspectū: q̄ instabile et transitorū est
 quicqd̄ huius vite amor p̄turbar: q̄cqd̄